

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/239/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115226375
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1115226375.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Marty Šašíkovej a JUDr. Ley Gubovej, v právnej veci žalobcu Generali Česká pojišťovna a.s., IČO: 452 72 956, so sídlom Spálená 75/16, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, konajúca prostredníctvom Generali Poist'ovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu, Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, IČO: 54 228 573, práv. zast. AK Balara, s. r. o., Mostová 2, 821 08 Bratislava, IČO: 36 858 528, proti žalovanému KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 2.356,98 EUR s prísl. a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 30Cb/171/2015-191 zo dňa 22.6.2021 jednohlasne, taktó

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 30Cb/171/2015-191 zo dňa 22.6.2021 v napadnutom výroku I. v časti týkajúcej sa úroku z omeškania a vo výroku II. p o t v r d z u j e .

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2 356,98 EUR spolu s ročným úrokom z omeškania 5,05% ročne zo sumy 2 356,98 EUR odo dňa 12.10.2015 do zaplatenia a druhým výrokom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 12.10.2015 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 2.356,98 EUR s príslušenstvom titulom nezaplateného poistného plnenia. Svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 21.10.2013 poukázal z havarijného poistenia motorového vozidla poškodenému poistné plnenie vo výške 2.356,98 EUR, pričom následne výzvou zo dňa 24.10.2013 požiadal žalovaného o refundáciu vyplateného poistného plnenia z povinného zmluvného poistenia škodcu vo výške 2.356,98 EUR, avšak žalovaný odmietol poskytnúť poistné plnenie z dôvodu, že žiadnym spôsobom nebolo preukázané, že škoda bola spôsobená jeho poisteným. Na pojednávaní dňa 22.6.2021 právny zástupca žalobcu uviedol, že medzi stranami už nie je sporný žalovaný nárok týkajúci sa plnenia, ktoré poskytol titulom havarijného poistenia svojmu poistencovi (poškodenému), sporné ostalo iba príslušenstvo. Žalovaný podľa žalobcu síce splnil povinnosť vyplývajúcu z § 11 ods. 6 písm. b) zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“), avšak nesprávne, resp. nedostatočne prešetril dopravnú nehodu a následne ju nesprávne vyhodnotil a len preto neuhradil žalobcovi plnenie, pričom žalobca nemohol týmito finančnými prostriedkami disponovať a tieto ekonomické následky by mal znášať žalovaný. Žalobca dodal, že úrok z omeškania žiada aj preto, aby sa poisťovne vo všeobecnosti nevyhýbali povinnosti plniť len formálnym splnením povinnosti podľa vyššie citovaného ustanovenia, kedy len

formálne odpíšu poškodenému, resp. druhej poisťovni bez podrobného odôvodnenia, prečo nepristúpili k plneniu. Žalovaný na pojednávaní dňa 22.6.2021 potvrdil tvrdenie žalobcu, že vo veci už nie je sporná istina, ale sporné zostali len úroky z omeškania, pričom poukázal na § 15 zákona o PZP, kedy poškodený (žalobca) musí svoj nárok uplatňovaný voči poisťovni aj preukázať. Ako náhle žalovaný dostal od žalobcu požiadavku na náhradu plnenia, zavinenie klienta žalovaného z ničoho nevyplývalo. Po vyzvaní klient uviedol, že si nebol vedomý, že spôsobil škodu aj motorového vozidla pred vozidlom, do ktorého narazil. Následne žalovaný vypracoval kvalifikovanú odpoveď, že nemá preukázané, že poškodenie motorového vozidla havarijne poisteného u žalobcu (prvé v reťazovej zrážke, za ktorým bolo druhé motorové vozidlo a za ním až tretie, poistené u žalovaného) spôsobil poistenec žalovaného. Táto skutočnosť vyplynula až z výpovede p. V. a najmä z toho dôvodu žalovaný prehodnotil svoje stanovisko a uznal istinu, pričom zdôraznil, že jeho poistenec si stále nebol vedomý spôsobenia škody aj ďalšieho motorového vozidla.

3. Súd prvej inštancie k námietke žalovaného ohľadne nepriznania uplatnených úrokov z omeškania uviedol, že keďže súd žalobe v časti istiny v plnom rozsahu vyhovel, a to na základe uznania nároku práve žalovaným, ktorý sám dodatočne uznal zavinenie za spôsobenie dopravnej nehody jeho poistencom (z povinného zmluvného poistenia), bolo zrejmé, že práve žalovaný, ako poisťovňa, vyhodnotil (prešetril) poistnú udalosť v čase riešenia nesprávne. Pochybenie žalovaného pri vyhodnocovaní/riešení poistnej udalosti však nesmie ísť na vrub poškodeného z poistnej udalosti, resp. v tomto prípade na vrub žalobcu (tiež poisťovne), ktorý plnil svojmu poistenému (poškodenému) titulom havarijného poistenia. Žalobca reálne uhradil sumu 2.356,98,- EUR svojmu poistencovi (po odpočítaní spoluúčasti vo výške 165,- EUR a opotrebenia pneumatík vo výške 31,- EUR), ako náklady súvisiace s opravou jeho motorového vozidla Mercedes Benz, EČV: Y. XXX J., vzniknutých dopravnou nehodou (poistnou udalosťou), čím sa majetok žalobcu o uvedenú sumu znížil, pričom ním mohol disponovať, ak by žalovaný plnil riadne a včas (ak by refundoval poistné plnenie na základe výzvy žalobcu). Neobstál ani argument žalovaného, že uplatnený nárok uznal až po výpovedi svedka V. (vodiča stredného motorového vozidla z reťazovej dopravnej nehody) na pojednávaní 29.3.2019, po ktorej žalovaný prehodnotil svoje stanovisko. Potvrzuje to len nedostatočné a nesprávne prešetrenie poistnej udalosti žalovaným v zákonnej lehote. Žalovaný mal v rámci prešetrovania poistnej udalosti zistiť všetky potrebné a relevantné skutočnosti pre zaujatie stanoviska, resp. prijatie rozhodnutia o vyplatení, či nevyplatení uplatneného poistného plnenia. Ak škodovú udalosť žalovaný vyriešil spôsobom, že poistné plnenie neposkytol, pričom toto sa neskôr preukázalo ako nesprávne, je povinný niesť za svoje rozhodnutie následky, keďže žalobca poistné plnenie žiadal dôvodne, avšak bol nútený ho uplatniť až súdnou cestou.

4. Súd prvej inštancie mal za to, že v tomto prípade sa žalobca svojho nároku domáhal dôvodne a sumou, ktorú vyplatil za svojho poisteného titulom havarijného poistenia nemohol disponovať, nakoľko žalovaný, ako poisťovňa škodcu odmietla poistné plnenie refundovať. Ak by žalovaný žalobcovi poistné plnenie refundoval riadne a včas, teda minimálne v lehote na prešetrenie poistnej udalosti, žalobca by disponoval finančnými prostriedkami vyplatenými za svojho poisteného titulom havarijného poistenia a mal by možnosť ich ďalej zhodnocovať. K naznačenému však zo strany žalovaného nedošlo, dostal sa do omeškania a žalobcovi vznikol nárok na zákonný úrok z omeškania. Súd žalobcovi priznal v zmysle § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z. úroky z omeškania, tak ako si ich uplatnil v podanej žalobe. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.356,98,- EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy 2.356,98 EUR od 12.10.2015 (odo dňa podania žaloby), nakoľko žalovaný je v omeškaní s plnením peňažného záväzku v tejto výške. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p.

5. Proti rozsudku v časti priznania úrokov z omeškania a proti nároku na náhradu trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. V odvolaní uviedol, že v priebehu konania rozporoval žalobcom uplatnené úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.356,98 EUR odo dňa podania žaloby, t.j. 12.10.2015 do zaplatenia z dôvodu, že mal za to, že sa s plnením žalovanej istiny v prospech žalobcu nedostal do omeškania a dodržal ustanovenia § 11 ods. 6 zákona o PZP. Žalovaný má za to, že si splnil povinnosti dané ustanovením § 11 ods. 6 zákona o PZP, keď na základe Oznámenia o riešení škodovej udalosti zo dňa 17.1.2014 informoval žalobcu o nemožnosti poskytnutia plnenia. Z časových údajov je evidentné, že žalovaný v súvislosti so šetrením predmetnej poistnej udalosti konal nanajvýš promptne, a preto z jeho strany nemohlo dôjsť k omeškaniu s poskytnutím náhrady škody. Žalobcom uplatnená istina má svoj základ v zákone o PZP, konkrétne § 4 ods. 2 písm. b) v spojitosti s § 15 ods. 1, preto z pohľadu žalovaného je pre posudzovanie nároku na úrok

z omeškania smerodajný zákon o PZP ako lex specialis derogat legi generali k Občianskemu zákonníku. K trovám konania uviedol, že ak sa odvolací súd stotožní s argumentáciou ohľadom nepriznania úrokov z omeškania a v tejto časti žalobu zamietne, nie je možné hovoriť o 100% úspechu žalobcu. Na základe uvedeného navrhol napadnutý rozsudok zmeniť.

6. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca a navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na rozsiahlu judikatúru v danej veci a na to, že žalovaný listom zo dňa 17.01.2014 oznámil, že zamietá požiadavku na náhradu škody. Najneskôr v daný deň došlo zo strany žalovaného k skončeniu prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu poistného plnenia. Dňa 3.2.2014 (po uplynutí 15-dňovej lehoty) sa dostal žalovaný v zmysle § 11 ods. 7 zákona o PZP do omeškania s plnením. Žalobou žalobca uplatnil právo na zaplatenie úrokov z omeškania až od 12.10.2015, t.j. za obdobie, počas ktorého bol žalovaný nepochybne voči poisťovni v omeškani s peňažným plnením. K nároku na náhradu trov konania uviedol, že pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva, keďže príslušenstvo (úrok z omeškania) nebol v žalobe vyčíslený (rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Obo/243/2007 zo dňa 27.11.2008).

7. Žalovaný na vyjadrenie žalobcu uviedol, aby súd v rámci odvolacieho konania rozhodol o otázkach, či má žalobca v prejednávanej veci nárok na úrok z omeškania v kontexte na znenie § 11 ods. 6 zákona o PZP a v prípade, ak odvolací súd uzná, že žalobca má aj napriek zneniu § 11 ods. 6 zákona o PZP nárok na úrok z omeškania, určiť dátum, odkedy sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou uplatneného nároku. V prípade, ak by sa odvolací súd priklonil k názoru, že žalobca má nárok na úrok z omeškania, je žalovaný toho právneho názoru, že od dátumu 29.3.2019 (svedecká výpoveď R. V.) plynie žalovanému v zmysle § 797 ods. 3 OZ 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá by uplynula dňa 14.4.2019; od tohto dátumu by sa žalovaný mohol dostať do omeškania. Na základe vyššie uvedeného žalovaný nemohol akceptovať prvoinštančným súdom priznané úroky z omeškania odo dňa 12.10.2015 (deň podania žaloby na súd). Tiež má za to, či priznanie, resp. nepriznanie úroku z omeškania má vplyv na úspech, resp. neúspech strán sporu, od ktorého sa odvíja následne úhrada trov konania.

8. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 C.s.p. oznámený na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave dňa 11.1.2023. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie a s dôvodmi odvolania žalovaného, vyjadrením žalobcu, dospel súd k záveru, že odvolaniu proti rozsudku v napadnutej časti nie je možné vyhovieť.

9. Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2, C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

12. Podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (§ 517 ods. 2 OZ).

13. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

14. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu v rozsahu podaného odvolania konštatuje, že nezistil pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli mať za následok zrušenie alebo zmenu rozsudku.

Žalovaný podal odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu o príslušenstve, t.j. žalovaný považuje nárok na zákonné úroky z omeškania v prípade povinného zmluvného poistenia za neoprávnený.

15. Odvolací súd sa nestotožňuje s odvolacou námietkou žalovaného, že žalobca nemá nárok na úhradu úrokov z omeškania s poukazom na ust. § 11 ods. 6, 7, a 8 zákona o PZP, pretože podľa odvolacieho súdu uvedené ustanovenia nevylučujú aplikáciu ustanovenia § 517 ods. 2 OZ v prípade, ak je poisťovňa v omeškani so splnením peňažného dlhu. Zákon o PZP je lex specialis vo vzťahu k Občianskemu zákonníku ako lex generalis, to znamená, že ustanovenia zákona lex generalis sa vzťahujú na špeciálnu právnu úpravu (lex specialis) iba vtedy, ak táto špeciálna právna úprava neustanovuje inak. Vo všeobecnosti platí, že ak sa dlžník dostane do omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od neho popri plnení úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 OZ).

16. Odvolací súd pokiaľ ide o nárok na úroky z omeškania v prípade PZP poistenia poukazuje na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 309/2020 a III. ÚS 214/2020 zo 14. októbra 2021 a sp. zn. III. ÚS 215/2020 z 28. októbra 2021, ktorý zhodne skonštatoval, že výklad ust. § 11 ods. 6 až 8 zákona o PZP prijatý všeobecnými súdmi v zrušovaných rozhodnutiach vylučuje poskytnutie poistného plnenia, ktoré by zahŕňalo aj úroky z omeškania z náhrady škody a dostáva sa tak do ostrého konfliktu s racionálnym účelom právnej úpravy. Súdny zároveň neaplikovali eurokonformný výklad v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES zo 16. septembra 2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti (kodifikované znenie), keď všeobecné súdy sú zároveň súdmi Európskej únie, ktoré sú povinné aplikovať úniové právo (rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie C-106/77 vo veci Simmenthal). Ústavný súd Slovenskej republiky v odôvodnení nálezu III. ÚS 215/2020 z 28. októbra 2021 uviedol, že poisťovňa bola poškodeným priamo žalovaná, a preto sa na priznanie úroku z omeškania vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poistnej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výplate žiadanej náhrady skutočne došlo. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/27/2021 zo dňa 23.2.2022 ako súdu dovolacieho, ktorý v odôvodnení rozhodnutia poukazuje na citované nálezy ústavného súdu a konštatuje, že ak súdy pri výklade ustanovenia § 11 ods. 6 až 8 zákona o PZP, vychádzali výlučne z gramatického výkladu uvedených ustanovení, nezohľadnili účel prijatej právnej normy a výklad neuskutočnili eurokonformným spôsobom. Prijatým nesprávnym výkladom následne spôsobili, že žalobcovi odopreli časť uplatneného nároku (úrok z omeškania), a to s odôvodnením, ktoré nedalo logické a udržateľné odpovede na podstatné otázky výkladu predmetných ustanovení. Preto pokiaľ bol Ústavným súdom SR označený ako ústavne nesúladný spôsob, akým všeobecné súdy dospeli k záveru o vzniku práva poškodeného na úrok z omeškania až po uplynutí lehoty na plnenie určenej súdom po právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške škody, je potrebné rovnaký záver prijať aj v tejto veci. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené poukazuje na citované zákonné ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP, ktoré upravuje povinnosť poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie do 15 dní, a to jednak po doručení mu právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, alebo do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie.

17. Žalovaný skončil prešetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie dňa 17.1.2014, kedy oznámil žalobcovi, že neexistuje právny základ pre poskytnutie poistného plnenia. Skutočnosť, že žalovaný až dodatočne uznal nárok uplatňovaný žalobou v časti istiny, nemá vplyv na začiatok omeškania. Nesprávne vyhodnotenie poistnej udalosti žalovaným nemá vplyv na okamih vzniku nároku na úroky z omeškania.

18. Zákon o PZP presne vymedzuje povinnosť poskytnúť poistné plnenie v lehote podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalovaný sa dostal vo vzťahu k poškodenému do omeškania uplynutím lehoty podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP, pričom pre plynutie lehoty je potrebné vychádzať z Oznámenia žalovaného zo dňa 17.1.2014, podľa ktorého žalovaný skončil šetrenie dňa 17.1.2014 a do 15 dní bol povinný poskytnúť poistné plnenie. Žalobca plnenie poškodenému poukázal dňa 22.10.2013. Žalobca poskytol poškodenému plnenie z havarijného poistenia a následne si uplatnil voči žalovanému nárok na refundáciu, t.j. nárok podľa § 813 ods. 1 OZ. Žalobca žalovaného vyzval na poskytnutie refundácie listom zo dňa 24.10.2013, žalovaný výzve nevyhovel, keďže mal za to, že nebolo preukázané, že škoda bola spôsobená jeho poisteným.

19. Podľa § 813 ods. 1 OZ, ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol.

20. Citované ustanovenie je zákonnou cessiou, kedy poistiteľ vstupuje do existujúcich práv poisteného alebo poškodeného. Prechod práva na náhradu škody z poisteného na poistiteľa nastáva ex lege okamihom vyplatenia plnenia poistenému (rozhodnutie NS SR sp. zn. 2M Obdo 6/2010). Ak poistiteľ uplatnil nárok na náhradu škody, ktorý na neho prešiel z poisteného, ide o občianskoprávny vzťah, a teda na úroky je potrebné aplikovať ustanovenie § 517 OZ. Skutočnosť, že právo na plnenie prešlo z poškodeného na poistiteľa až dňa 22.10.2013 je bez právnej relevancie na začatie plynutia omeškania s vyplatením poistného plnenia z PZP poistenia.

21. Žalobca si nárok na úroky z omeškania uplatnil až od podania žaloby, t.j. od 12.10.2015 do zaplatenia v zákonnej výške v súlade s § 517 OZ, t.j. žaloba bola v časti nároku na úroky z omeškania podaná dôvodne. Súd prvej inštancie teda vecne správne rozhodol, keď nárok na úroky z omeškania žalobcovi priznal, nakoľko poisťovne sú povinné v zmysle citovanej judikatúry platiť úroky z omeškania aj v prípade PZP poistenia. Keďže žalobca si uplatnil úroky z omeškania vo výške podľa predpisov občianskeho práva, súd prvej inštancie správne rozhodol, keď nároku vyhovel.

22. Súd prvej inštancie rozhodol vecne správne aj vo výroku o trovách konania, keďže žalobca bol v celom rozsahu úspešný. Pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva (rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Obo/243/2007 zo dňa 27.11.2008). Je nepochybné, že žalobca bol úspešný tak v istine (žalovaný uznal nárok uplatnený žalobcom), ako aj v úrokoch z omeškania, teda pre určenie pomeru úspechu a neúspechu strán sporu bol rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istine.

23. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil, vrátane výroku o náhrade trov konania.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2, C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).